

ZSILVÓGYINAPLO

ELFIZETÉNY ÁR:

1 évre 40 lei
6 évre 70 lei
1 évre 120 lei

Társadalmi és szépirodalmi hetilap
Megjelenik minden szombaton

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIV.:
Strada Cimilirlul (Temető-u. 6.)

A kommunisták

oroszszerzsi kormányának vörös katonái betörték a Beszarabiában lévő, békésen dolgozó Tatar-bunár és még egy csomó más határmenti községbe. A hivatalos jelentés szerint a betörő bandák a fentelt falvakat "irabolták és aztán elpusztították mindent amit munkások évtizedek óta összehordott és felépített.

Ez eddig úgy szól, mintha valamelyik hivatalos sajtóiroda adta volna le, amelyet mint száraz tények kell, hogy elkönyveljünk.

A logikus oldala a dolognak az, hogy ma a mikor bekére áhítzik a világ minden népe, egyáltalán nem válik előnyére a békéhez való átmeneti állapotoknak. Az orosz kormány tele kürtöli az európai sajtót a teljes leszereléssel és ugyanakkor ő szervezett betöréseket végez egy békés ország határára. Ez nem féz össze sehogys sem azzal az áhítattal, hogy a világkébe megvalósuljon mielőbb, Az orosz vörös imperializmus úgy látszik mindenben átvette a módszert a régi örökösöktől, akik szintén úgy gondolták a békét megvalósítani, hogy áldandó háborúkat játszottak és fenyegettek a szomszédok békés életét.

Ez tagadhatatlan másolata a régi világnak. De egy olyan bakfélést is csinált az orosz szovjet kormány ezzel, amelyet nem lehet sohasem jóvátenni.

A nemzetközi békekonferencia ugyanis most foglalkozik a leszerelés gondolatával. Az a célja, hogy az összes európai államokban keresztül vigyék a leszerelést Ennek a leszerelési bizottságnak Duca külügyminiszterünk az elnöke, aki a konferencián hangsúlyozta, hogy Románia nem szerelhet le és nem szüntetheti meg a hadállapotot, mert az országát kívül-belül ellenség veszi körül és nekünk köteletségünk a békét és rendet biztosítani.

Valaki erre megjegyezte a konferencián, hogy Románia ellen nem akar senki háborút kezdeni és így Duca külügyminiszter nyugodt lehet stb.

Alig történt azonban meg a kijelentés, pár napra rá az orosz bandák betörték a beszarabiai határon és földig elpusztították a lakosság javait. Ezzel az orosz kommunisták, akik folyton békét hirdetnek és leszerelést, bizony túllétek a célon. Nemcsak az európai közvéleményt firtették el maguktól, hanem ártottak vele az itteni munkásságnak is, amely ezután még úgy sem tarthatja meg szervezkedési gyűléseit mint eddig, mert a hatóságok jogosan fogják fe tartani a hadállapotot és jogosan fagdnak meg majd minden gyűlést engedélyt. Az orosz kormánynak

pedig, amelyik mindég a nemzetközi munkásság nyomorára és rabzoltságára hivatkozik, nem kellett volna ártani az itteni munkásságnak.

Különbös is lenntartjuk a háború ellenes érzésünket minden időben. Eltűljük, ha valamely állam fegyverkezik, de százzsorosán eltűljük, gazembernek nevezük azt az orosz embert is, aki a bekére hivatkozik és ugyanakkor kibúvik emberi borbélt és földönfutó nyomorékká tesz ártatlan emberek egész tömegét.

Ez éppen olyan kétszínű játék, mint a leg-sötétebb reakciós diplomácia. Mindakéttól vérel táplálkozik és nyomort idéz elő.

A világ demokratikus tömegeinek egyformán kötelessége úgy a szélső bal-, mint a szélső jobboldali reakció ellen küzdelmet folytatni.

Moldán Sándor.

Miért nem volt több fizetésjavítás?

Ismeretes dolog, hogy a zsilvógyi munkásság az elmúlt hónapokban egy memorandumot dolgozott ki az új fizetésekre vonatkozóan. A memorandum azonban nem került tárgyalás alá, mert időközben a társulatok 10 százalékos fizetésjavítást írtak, valamint elváltak, hogy a jövőben fizetést fogadjon az összes munkásoknak az adóját. A bejárás körül történő dolgokért a szak-szervezet vezetői nem felelősek, mert minden időben megítették a kollektívokékat, hogy a szervezeten imbe-reket is a szervezete tömörítsék. Ezek azonban ártva való hivatkozással nem akarnak szervezkedni, hogy a jelenlegi szervezeti nem forradalmár nem kommunista és így nem ér semmit. Ebből az alkalmából közülük az alábbi cikket, amely legutóbbi számunkban igazolja a szaksz-demagógus helytelen álláspontját.

Azt kérdezik az öntudatos szervezett munkások a vezetőkől, hogy miért nincs fizetésjavítás? Miért nincsen jobb és beszéltesebb megjelölés a munkások-megnék?

A válasz igen egyszerű:

Elsősorban azért mert a munkásság nagyobb része öntudatlan és szervezetlen, vagyis nem ért meg, hogy

mit jelent ma egy mindenképpen kultivált és öntudattal rendelkező szervezett munkás.

A szervezett munkások arra hivatkoznak, hogy miért szervezkednek ők, mikor úgyis megkapnak mindent amit a szervezeti munkások kapnak? Hat ez ugyan igaz, de mi sz-állítsuk nem csak azért harcolunk, hogy az ember hisz és bódó legyen, hogy a szervezeten keresztül megperzeze magának az elfeleltelt a jövő társadalmának a vezetéséhez.

Egyik oldalról sem értjük meg azonban ezeket az urakat, mert amíg egyik oldalról kiabálják, hogy minden megkapunk úgy is ha nem szervezkedünk, a másik oldalról meg úgy is szervezkedünk, hogy kevés fizetést vívott ki nekik a kollektív szerződés-kötésnél. Vagyis az elvárjuk, hogy jobb fizetést vívasson ki a szervezetek, de ők megkérdehetik, hogy segítünk a szervezeten, ahelyett lépten-nyomon ellene dolgoznak és ezért várják, hogy az egész poityogjanak az ezerek nekik, amíg ők ölbeltek közel nézik a napot.

Hogy mennyire nem a mi hibánkból nem lehetett több fizetést kapni, értenéve legyen elég az alábbiak leszögezése.

A februári kollektív szerződés-kötésnél már nem

Marosi csönd.

GYAMATI FERENCZ ÚJ VERSEL.

Karakteristika előbb az író. Ismeretünk az ő külön verselői szükségessége egyéniségét, amely nála, mint a Maros vize önkéntlenül ketszeresen másképpen jelenik meg. Vádkolják és eddig két könyve jelent meg, amely mellett a "Kritika" írója észrevehette volna és így kezelt volna szerkesztését. Az utolsó könyve megjelölésére a "Génus" író néha y szép stílus, amely azonban, úgy érezzük, nem elég az író tehetségének. Az úgynevezett "hivatalos" Kolozsvár is írt ugyan. Azt írta a "Muzsika" című körletől, hogy lapos, üres semmiségek. Ez egy kritika. A "Génus" ellenben — amely bír anyai kritikai értelemmel, mint más lap — azt írta róla, hogy "csendes szomszédos az élének, amelyet Gyarmati Ferencz igen kölönösen tudott papírra vetni".

Mi ne állapítsunk meg semmit ezekről a kritikák-ról. Ezek beszédek önmagukról és nem szorúknak Gyarmati Ferencz értekelő szót betűl újabb magyarázatra. Mi megmondjuk róla régen, hogy nincsen neki szükségére új utmutatókra. Meglátja ő magának azt a hangot mindég, amelyre neki az írásba mindig szükség van.

Hogy eddig nem írunk az új verseiről ez csak

annak tulajdonítható, hogy megakartuk várni amíg mindenki elmondja róla véleményét. Tetűk ezt azért, mert nem akartunk hivatásos jelzőt venni magunkra, mikor Gyarmati verseiről írunk.

A most megjelent új, versek a "Marosi csönd", Gyarmatinak eddig még meg nem jelent új verselt tartalmazza. Ize egészen új, erdélyies. A Maros nagy szimbolmánának énekes könyve olyan dialéktusokban, amelyek magukon viselik az erdélyihez való ragaszkodást. Egy csendes vidéki szív vergődése kálós ónusokban és szépséges mázba öltözött imák a drága Maros fölött. Aki tudja, mi az otthon? Mi az gyermek szívelő valamely folyó parján elhőtlen a bódog gyermekdöcök? Mi az, mikor éretnen szívvel bámuljuk este a lenyugvó napot és szerelmünk bekapaszkodni vörösü sugarába, mert újból diépeket az szívünk és nem tudunk tölle sohasem megmenekülni.

Ezt Gyarmati Ferencz tudja szépen megörökíteni:

A Marosban ma úgy gyűlt ki egy felhő,
mint úde pipacs a szöke mezőben
... a nap akkor volt lemenőben

A vers nem a személtálmánus verse. Nem is iskolás vers Szerintem olyan újszerűen adja elő, ahogy még eddig nem próbálta senkinek előadni a Marosról szóló gondolatot.

A kis költő versel határozatlan lejtődei jelenetek

Gyarmatról Utmutatást kár volna neki adni, mert ezzel kiközösitenék őt az elindult út előretöréséből. Ha lejtődik ebben az irányban, magának lejtődik. Nem fontos, hogy mit ír a kritika. Gyarmati Ferencz maradjon meg annak, minnek indít. Ne ereszkedjen le a mondott utasítás szerint. Egy művész sohasem mellet a demé-mondók után, mert akkor már megszűnt művész lenni. Ő maga is tömeg lez. A tömeg pedig egy ennyit csomó üres semmiség mint tömeg.

Mutatóba alább közöljük egyik szép versét:

H messzi ódort álkozom.

Szürke szemű szepemberi este ...
A Maros partján úlok egyedül,
melettem tiszta hegedű,
néma sírás az ajkamon
a tükör szemű hallgatom
s szívem fájdalommal álatom ...

Mélyen, messzi mulat már a város ...
Szíriem a távol fénybe réved:
ott sebzett szívem a nagy élet ...
Most itt a paron álmodom,
Tudomdó heradt álmonkon
s a messzi várost álkozom ...

A költő kálitását a Hirsch-naponta végezte Déván.
A vidéki nyomdák rossz kiadásához viszonyítva — megelégedetten

Moldán Sándor.

arról tárgyalunk, hogy mennyi fizetést kérünk, hanem arról, hogy avval a pár száz emberrel van-e jogunk a *szerződésen* többség nélkül felbontást kérni. Jól értsük meg ezek a szójakövek. Nem bírvalkáró tárgyalunk, hanem arról, hogy az a pár szervezett munkás jogosan ül-e a tárgyaló asztalnál? Az eredmény ismeretes mindenki előtt. Ott is egy uton vágánk a vezetők, hogy szívesen kellett otthagyni a tárgyaló termet.

Ami azóta történt, tudja mindenki. A gazdasági helyzet nemcsak nálunk, de az egész világon rosszabbodott. A megélhetési viszonyok ismét arra kényszerítették a szervezetek vezetőit, hogy a kollektív szerződés lejáratára egy új fizetésjavítást dolgozzon ki, amelybe kerek a bérk revíziója után feljogosította a déval törvények döntése is.

Mikor azonban a tárgyalásra került volna az ügy, már a tásalutok megelőzték bennünket és önmagukról fizetésjavítást adtak. Itt mikor a tárgyalás megkezdődött ismét csak az képezett világot, hogy jogosa-e a kisebbségben lévő szervezett munkások kérése a többség akaratá nélkül. Amelyben teljesen igazuk is volt, mert az a munkástömeg tényleg nem érdemli meg, hogy jobb fizetést kapjon amellyel annyit időlt sem vesz magának, hogy a szervezetbe menjen aláírni a megbízóijának levélét.

Ezért a kisebbséget azán a munkügyi inspektor fellegszíszte a tárgyalást, ezvén is dokumentálni kívánta, hogy a munkásságnak csak egy kis töredéke akar fizetésjavítást.

Nem igaz tehát az, hogy a szervezetek vezetői volnaának hibásak. Mi eleget mondtuk a munkásságnak, hogy tegye léte a demagógia és lépen végre a komoly szervezkedés útjára. Megmondtuk mi áll szalon forradalmárijainknak is, hogy szervezkedésnek még bírjavítást sem lehet csinálni, nem hogy világföradalmat. Ezek az emberek figyelemmel kísérhették angliát, ahol a mészékelte szociálistáknak megmutatta, hogy a szocializmus nemcsak arról van, hogy apró kis ügyeket járja keresztül elintézzünk, hanem azért, hogy a világ ügyeit is intézni tudjuk.

— Ez mindenél jobban bizonyítja a szocializmus társadalmi erejét. Azok, akik nálunk a szervezetben keresztül csak a hasukat nézik, ezek nem szocialisták.

Az emlel dolgokból lehet tanulni. Most még van idő és összeszedheti magát a zsilvögyi munkásság. Okos, reális szocializmolapok helyre hozhat mindent. Zárja ki magából a tisztán nemlátszó politikáját és építse fel újra erőre a társat, a szakszervezetét.

Szerkesztő Úr szíveséggé köszönve, Petroseni, 1924. Okt. 1-én.

Tisztelettel:
Imecs Tamás,
— a szervezet vasunkások elnöke.

Panaszok a Mina Regele Ferdinand (Deákhnányi) posta ellen.

Lapunk egy elmut számban megemlékeztünk a fenti postáról és megírtuk, hogy nem áll hivatásának a magaslán. Most egy levelet hozott a posta, amelyben az előfizetők az alábbiakat írják.

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Kérném szíveskedne az alant írt cikket b. lapjában közölni.

Tisztelettel:
Tóbb előfizető.

Tek. Szécsényi István, bányagazgató urhoz.

Deákhnány.

Deákhnány a Zsilvögynek egy kifejtett munkás-telepe, jól kétezer munkás vérédek munkájával szaporítja a dugszdag társadalom vagyonát és nem méltó arra, hogy lapját, vagy levélét emberiesen kezeljék. Nehéz, fárasztó munkása után kellesse a homályos ablakban érkezett postáját, de mivel, hogy az azabk kicsi a küldemények részére, bent hever az asztalon.

Kérném a Nagyságos bányagazgató urat, az évek óta felbomlott postaügynökség újabb felállításához nemes közbenjárás.

Deákhnány, 1924. szeptember 21.

Józeresémet:
Tóbb munkás.

A levélhez fentartjuk régebbi álláspontunkat, hogy t. i., az előfizető polgárokat joggal megillet egy posta-ügynökség Petrilán is.

Hirdessen a „Zsilvögyi Naplóban”.

Az árízv újabb pusztításai Petroseniben.

Lapunk, a „Zsilvögyi Napló” rendkívüli kiadásában már beszámolt arról a katasztrófális vizádrásról, amely a héten Petroseniben pusztított.

Most utolagosa meg annyit írhatunk, hogy a viz Anloasos is több helyen rombolásokra végzett és igen jelentékeny kárt okozott a munkásokok körében.

Ugyancsak Vulcanban is kiontött a Merisor nevű patak és több utcát víz alatt ártott egy napig, amikor is az eső megúszáival visszatért medrébe minden különösebb veszély nélkül.

Itt elhíjtjuk meg, hogy a petroseni nyugati-bányai híd égragadás alkalmával a menésnél diszkrétmentő munkát végzett Windhehr Hanzi, Bán Ambrós és Karcsány János, akik élevesélyes helyzetben siettek Szláncs ségsegére a veszedelmes árban.

A keresztényen „testvérek” és a munkásság figyelembe.

Bizonysá emlékeztetünk van meg az olvasónak, hogy pár héttel ezelőtt a negyvenházi állomáson egy katona valakik okból kifolyólag halálos sursát ejtett Schön Bernat vonaton utazó Izraelita öreg emberen. A sajátok akar bejárta a hír, hogy Schön Bernat átvárt hagyott hátra és bizony nincsen aki gondoskodjon a visszamaradtakról stb. Ez eddig mindennapi dologsá fajlna, ha megmaradnánk a napi hírek sztrike rovatai mellett. Azonban ami alább következik, az adja meg azt a jellegzet meg, hogy vele foglalkozunk.

Az Erdélyi Zsidószevetség, mikor a szerencsétlenséget tudomására vette, azonnal gyűjést indított a zsidóság, a fajták között. Az eredmény pár hét múlva olyan áldozatkészérről lett tanúgató, amelyet meg elképzelni sem tudunk mi, akik hozzá vagyunk szokva, hogy kérésztől garasokból gyűjtünk segítséget a fajtánk szerencsétlenségére. Az eredmény, kedves keresztény testvéreim az urban, 302 ezer le. Vagyis 302 ezer leit gyűjtöttek össze az Izraeliták egyetlen ember hátrahagyott árváinak. Olyan szép eredmény-e, amely ezek tanúját adja annak, hogy mi mindent ér az a szép szolidaritás.

A dolog azonban itt még nincsen befejezve, mert pár héttel ezelőtt egy erdélyi lap, *Zeleika* ugyazólvan teljesen a füz maradtak lelt. Szegény magyar keresztény emberek elegett minden házi jószáguk, kunyhójuk és a mindennapi megélésük. Az *Erdélyi Magyarpárt* akkor felhívást küldött az összes lapokhoz, amelyben kért minden magyar keresztény embert, hogy lehet-segétessen mérten, járjún hozzá a zeleiták szerencsétlenségére lesegítéséhez. A felhívást valamennyi magyar lap közzétette, a „Zsilvögyi Napló” is. Az eredmény azonban 2 millió magyartól a mai napig alig tesz ki pár ezer lelt. Jól tessék megérteni: pár ezer lelt. Nem pár százezer. Sőt, még csak nem is pár tízezer. Ehhez az összeghez pl. Petroseniben, illetve a Zsilvögyben egyetlen lelt sem jött eddig. Azok a hős magyarok, akik általában szeretik hangzatosítani, hogy így meg vagy bántuk velük, így szeretik segíteni a saját fajtájukat, a saját ügyüket. Nem áldozni semmit saját magukért és a céljuk. Hogy ez mennyire igaz, legyen elég ha megemlítjük a magyar nyelvű kereskedők egykedvűségét. A kormány, tudvalevő, az idegen nyelvű csegitárra bizonyos adót vetett ki, amelyet évenként mini adót kell volna fizetni a magyar nyelvű csegitárral. Persze, az áldozatkész magyarok, mint jó magyarhoz illik, inkább letörtek a magyar felírt — tisztelet a kivételnek — csak nem valamennyien. Magyarok, zsidók vegyesen. Ez olyan gyávasság és áldozatlanságra val, amelyet a magyar nyelv érdekében nem hagyhatunk szó nélkül. Akkor, amikor lapunk, hogy itt egyes román csegit magyarai is kiírják a csegitárral — csak azért mert ezen a környékvé helyen ez is sokat jelent — és fizetnek érte, a magyaroknak kétszeresen kötelességük volna kiírni és áldozni érte. Áldozni saját magáért és a fajtájáért. Ez történelmi kötelesség.

Más esetet is sorolhatunk fel. Pár héttel ezelőtt a lonsai munkásságból pár száz embert elbocsátottak. Csakjajukkal együtt kint maradtak az uccán kenyér nélkül. Elvezettek és nélkülöztek azok az emberek, akik a saját lábujjukon kívül kerültek a retetéses helyzetbe.

Ekkor a Zsilvögyi munkásságnak az lett volna a kötelessége, hogy kevés kereskedőből is egy pár lelt adót volna azoknak a munkanélküli embereknek. Ezt azonban nem tették meg. Nem szorult össze a szilve egynek sem. Nem jaitgattak fel az égig, mert a munkanélküli munkások gyermekeit nem ették meg a rendes napi sovány kenyérrel. Hallgattak. Elénezték, hogy éhezzenek a munkás testvéreik. De ugyanakkor, pl. augusztus hónapban bevitték a Zsilvögyi korszmák majdnem 4 millió lelt alkoholt! Ezek olyan számok,

amelyek beszélnek. Ezt nem lehet letegetni. Itt nincsen mértésg. Mert ez a közeg, amely akolkorra annyit tud adni, az tud segíteni is a szerencsétlen munkás-testvéreim.

Eppen így a magyarok is.

A *Zsilvögyben* a munkásság sorából több mint 600 ember lelt munkanélküli és senkinek selegyezte őket. *Zeleika* legett és így falu lakossága maradt hajlék nélkül, a Zsilvögyben egy lelt sem adott neki.

Schön Bernatok egy katona megölése és az árván maradásuk az erdélyi zsidóság 302 ezer lelt gyűjtött. Petrosenit erköles és zsidó erköles.

Poni.

M.

Az árdragító C. F. R.

Október 1-ől újra drágult a vasut. Róvid idő óta ismétlődő esei, hogy az állam, az összességké képviselője árdragít, meg pedig a közönség zsebére elék tragikus. A vasutárdagítás, sajnos, szomorú példa arra, hogy szemléltessék a fennálló társadalmi rend fonák gazdálkodását. Le kell egyeztetnünk a példát, hogy annál jobban érzékeltesse a közönséget. Az állam, amelynek keretében dolgozunk, amelynek gpezéteit mozgajuk, a füz szertm vizsgálatára volna kötelessége polgáira szemben. Elhelyezni azokra azt tapasztaljuk, hogy rendszeresen megcsorcolt minket a lehetőleg mindig úgy, hogy azt csak lentaró; és a kis egzisztenciák silyndjék meg. Az állam belep az uszások és árdragítók sorába s jó példát mutat mindazoknak, akik a közönség megnyászálók élnek.

Nem a képeletünk nagy nyereségre „dolgozó” bankokat adoztja meg, nem a munkanélküli is milliók javadatnak jóvá vállalkozásokból nyereséget le magának, hanem a mindezeketől és mindenekelőt kizsartól, elkínzott kis egzisztenciák presél útja egyet.

Az állami jövedelmek körülményei és bünös elosztásának következményei ezek az időnként megcsorcoltatott. A vasutárdagítás megnevezése a tömegek megélhetési lehetőségeinek kiegyenlítésétől. Nyomtatva az élelmi és ruházati cikkek drágulása halad. Tehát valahányszor drágít az állam, merényletet követ el a közönség ellen és elveszti azt a jogot, hogy a kis egzisztenciák életének piacait megküzdíthassék és elléltse.

A kenyérről kínlódó harcukban a vasut, illetve az állam kellene az utolsó legyen abban, hogy sorsunkat megnehezítse s az államnak legalább jó és olcsó vasutat kellene azsan lennie, hogy polgárai a kenyérvessal könnyebb feléleteit megkereshessék.

Nem rendezzen az állam büntető expedíciót a közönség zsebé ellen, ha hivatalnokai (Condescu Chioic) milliókkal meglovajolják. Irtás ki azt a korrupci szellemet, amelynek létezését a napontkint felszínre kerülő szikkasztások, lopások bizonyítják.

Nyujtson becsületet ellenértékét s nem poloskás, tulzsoltsót és gorosza személyzetét megrokkolt vagonokat a polgárok pénzéért a végül gazdálkódnak szemérmeseben.

Mert az a gazdálkodási és kormányzási mód, amely hovatovább a polgárok életségvesztéséhez vezet minden, csak éppen nem szemérmes s elveszti az emberekben azt a hitet, mintha az állam a megfogalmazója és nem megszorolója lenne polgáiraik.

Kulonban is ki kellene venni a C. F. R. és a kormány kezéből azt a jogot, hogy parlamenti jóváhagyás nélkül a közönség bérére kezdve szerint árdragít hasson.

(Evien).

Külön rovat.

Üzenet.

Jakob János (Berendi Lajos) vasumások lakik Sir. Avram Iancu, Petroseni. On egy trágár, gyalogatos hangú levelet írt szerkesztőségünknek, amelynek hangján megírták, hogy On is *szerződésen* munkás. Ezek pedig nyomorult tárgyai az emberiségnek. On is. Gyávák és sötétebbek voltak. Megtudtuk. Örörlt. On is. Gyávák a szervezet volt, akkor is csak azért volt ott, hogy onnét híreket vigyen. Ahogy On gondolkodik, úgy csak a csebelek szokott gondolkodni. Legközelebb telepizzák szegénytelen munkáját, Jakob ur.

— Jakob ur, mi van a viládföradalmam!

Jakobok fogják megváltani a világot, — de szervezetbe nem tömörülnek.

Ez a Schwarcz lesz a végző, Csak fozsók ki öt ótá, Nemzetközilek lesz, Holnapra a világot.

(Enekelik a Jakobhoz hasonló *szerződésen* forradalmárokat).

Jakob János! Mióta Berendi a Jakob? Jassakassak! Nem szegélyt magát, hogy ozzal a foggal harap belém, amelyet én csimáltam magának.

Consumul muncitorilor din Valea-Jinului S. A. Petroșani

FILIALE: VULCAN, ANINOASA, PETRILA

In Petroșani: Str. Mihai Viteazul 11 și in Piață Str. Regele Ferdinand 17.

Face comerț de măcelărie, mezeluri, brutărie, coloniale, manufactură (textile), tutun, sare, săpun, cereale și de ori ce alte articole necesare

gospodăriilor

Vinde la toată lumea,
mai efin ca ori unde!

Zsilvölgyi Munkás Szövetkezet Részvénytársaság Petroșeni

FİÖKOK: VULKÁN, ANINOSZA, PETRILA

Petroșeniben: Str. Mihai Viteazul 11 és Str. Regele Ferdinand 17, a Piacon.

Foglalkozik a kereskedelem minden ágával. Ajánlja dusan felszerelt fűszer, termény, divatáru, dohány, só, szappan, husáru és hideg felvágott raktárát.

Legolcsóbb beszerzési forrás!

Pontos kiszolgálás!

THOMAS BINDER és FIAI
Sörgyára SIBIU.

Likör, szesz, sör és mindenféle italok állandóan raktáron kaphatók a zsilvölgyi lerakatoknál.

Petroșeni Lupeni
Str. Avram Stancu Str. Reg. Ferdinand
No. 20. Telefon 57 Fabian Marton

LÖWY SÁNDOR áruháza a férfiszabó szakmában Hunyadvármegye legnagyobb üzeme és legnagyobb szövetraktára PETROȘENIBEN.

Nagyérdemű vevőimnek vanszerencsém a közelgő őszi saisonra elsőrendű *uriszabóságokat* ajánlani, ugyszintén dusan felszerelt szövetraktáromat is.

Készíték kiváló szakember vezetésével a legkényesebb igényeknek megfelelő mindenféle ruhadarabokat és pedig:

Iskolai ruhákat, egyenruhákat, raglánokat, vadászkabátokat, sportruhákat, lovagló nadrágokat stb.

Ugyszintén raktáron tartok mindezekből készen is, melyek a lehető legolcsóbb áron kerülnek eladásra.

Bárki kívánságára szabásmoz dusan felszerelt colectioval bárhová leküldöm rendelések felvételére.

Aki olcsó, tartos és elegáns cipőt akar viselni, csak a

„Turul”
cipőgyár

elismert kitűnő gyártmányait vásárolja.

Fiók: Petroșeni fő-ut.

Nefogadjon el mást!

Pyram, Revolver, Leda gyártmányu legjobb cipőkrémet. Feldúlmal minden más gyártmányt. Terpentines és a bőrt megóvjá.

A Besco-féle „Ideál” likör és Bányász rum mellett fűtölünk a világra!

Baumel Steiner & co.
Likörgyára Kir. udvari szállítók.
Zsilvölgyi képviselője

Weisz Manó
kereskedelmi irodája.

A legújabb őszi női és férfi cipő újdonságok megérkeztek a

Derby
uri cipőüzletbe.

Petroșeni Str. Reg. Ferdinand u.

Uvegdemionok fonott kosárral olcsó áron kaphatók a butorgyárban.